

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspólny trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest KONSEKWENCJA, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia godziny pracy pedagoga szkolnego

poniedziałek	7.45 – 11.30	12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30	
czwartek	7.45 – 14.00	
piątek	7.45- 12.30	

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 30. 03. 2020 r.

01.04. 2020r. (środa) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Wiosenne przebudzenie

Temat: Oznaki wiosny

Cele:

- wzbogacenie wiadomości na temat zmian zachodzących w przyrodzie
- rozwijanie umiejętności wypowiedziania się na określony temat

1. Oglądanie książeczek o wiosnie- rozmowy z czym dziecku kojarzy się wiosna, omawianie obrazków wiosennych krajobrazów, czytanie krótkich tekstów dotyczących wiosny.
2. Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy- język, wargi, żuchwę.

Wąchanie kwiatków – dzieci nabierają powietrze nosem, a wypuszczają ustami, naśladując wąchanie kwiatków.

Podlewamy kwiatki – pompujemy wodę do konewki, dzieci unoszą język do góry, w stronę nosa, opuszczają go w stronę brody, a następnie obie wargi wysuwają do przodu.

Bocian – dzieci wysuwają wargi mocno do przodu, naśladują dziób bociana, następnie otwierają szeroko wargi i je zamykają.

Żaba – żaba schowała się przed bocianem pod liściem i uśmiecha się szeroko – dzieci szeroko rozciągają wargi, potem uśmiechają się i ściągają wargi.

Kukułka – dzieci ściągają wargi do przodu i naśladują kukułkę – mówią: ku, ku, ku, ku.

Wiosenne porządki – przy szeroko otwartej jamie ustnej język wymiata wszelkie zakamarki: wędruje za górne i za dolne zęby.

3. Rozwiązanie zagadki B. Szelańskiej o wiosnie

Wracają ptaki z daleka
I kwiatki kielkują wokoło.
Nadchodzi pora radosna,
Bo właśnie zaczyna się... (wiosna).

4. Słuchanie opowiadania E. Stadtmuller „ Witaj, wiosno!”- dorosły czyta opowiadanie, dziecko podczas słuchania ogląda ilustrację w książeczce str. 54-55 (link do wersji online) https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_34/mobile/index.html#p=54

– Kiedy ta wiosna w końcu przyjdzie – marudziła Ada. – W przedszkolu już dawno śpiewamy o niej piosenki, wycinamy kolorowe motylki i kwiatki, a ona nic.

– Jak to: nic – oburzył się tato. – Wiosna pracuje pełną parą, aby wybuchnąć zielenią, gdy tylko spadnie pierwszy ciepły deszcz.

– Jakoś tej pracy nie widać – skrzywił się Olek. – Wszędzie szaro, buro i ponuro...

– Chyba ktoś tu nie umie patrzeć uważnie... – pokręcił głową tato. – Jeśli ubierzecie się w pięć minut, to zabiorę was do parku na wyprawę detektywistyczną. Będziemy tropić ślady wiosny. Zgoda?

– Zgoda! – zawołali bardzo zgodnie Ada i Olek.

Trzeba przyznać, że parkowe alejki, tonące w marcowej mgle, nie wyglądały najlepiej. Odrapane ławki, pusty plac zabaw, błoto pod nogami.

Olek już miał zaproponować powrót do domu, gdy tato zawołał: – STOP! Na prawo patrz!

– Ale na co patrz? – nie zrozumiała Ada.

Tato bez słowa wskazał parasolem na parkową sadzawkę. Tuż przy pustym łabędzim domku, na wierzbowych gałązkach bieleły się najprawdziwsze na świecie...

– Bazie! – wrzasnął Olek. – Zobaczyłem je pierwszy, punkt dla mnie!

Ada była niepoczyszona. Na szczęście sokoło oko taty dojrzało kolejny, niezaprzeczalny znak wiosny.

Podczas gdy Olek wypatrywał ptaków na drzewach, tato dyskretnie przytrzymał Adę za kapturek kurtki i oczami wskazał wijącą się pośród burej trawy ścieżkę. Ada pobiegła nią i po chwili wszyscy usłyszeli jej radosny okrzyk:

– Mam! Mam drugi znak wiosny! Remis!

Teraz dopiero Olek zauważył małe żółte kwiatki, których rozczochrane główki pojawiły się nie wiadomo skąd tuż nad ziemią.

– To podbiał – wyjaśnił dzieciom tato. – Bardzo pożyteczna, lecznicza roślina.

– A co ona leczy? – chciała wiedzieć Ada.

– Wiosenne katarki, marcowe chryпки i kaszelki... – odparł tato. – Oj, chyba zbiera się na deszcz, więc lepiej wracajmy, żebyśmy nie musieli się nią kurować.

Droga do domu – niby taka sama – okazała się pasmem radosnych odkryć.

– Pąki na żywopłocie! – meldował Olek.

- Zielony listek, o tu – na klombie! – nie dawała za wygraną Ada.
- Przebiśniegi!!! – wykrzyknęli równocześnie na widok całej kępy ślicznych białych kwiatuszków rosnących na trawniku, tuż obok ich własnego domu.
- Jak widzicie, wiosna wcale się nie leni – uśmiechnął się tato. – Trzeba tylko umieć patrzeć.

5. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce. Dorosły zadaje dziecku pytania:

Na co narzekały dzieci?

Jaką propozycję złożył tata Adzie i Olkowi?

Jakie zwiastuny wiosny dzieci zauważyły w parku?

Czy w waszej okolicy można zobaczyć już jakieś zwiastuny wiosny?

Zwracamy uwagę, aby dziecko odpowiadało zdaniem na zadane pytanie.

6. Praca z kartą pracy z części 2 KART PRACY str. 8. Dziecko nazywa to, co znajduje się na zdjęciach, dzieli rytmicznie te nazwy na sylaby (z pomocą dorosłego), nazywa inne oznaki zbliżającej się wiosny.

7. Wyjście na podwórko lub inne bezpieczne miejsce na świeże powietrze w poszukiwaniu pierwszych oznak wiosny.

01.04 (środa) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok „Marcowa pogoda”

Temat: Marcowe ubrania.

Cele:

- przekazywanie wiedzy dotyczącej pogody,
- rozwijanie sprawności manualnej.

1. Wycinanie z gazetek reklamowych zdjęć przedstawiających części garderoby, utrwalenie ich nazw. Rozmowa na temat dobierania garderoby do warunków atmosferycznych.

2. Słuchanie opowiadania Ewy Stadtmuller *Marcowa pogoda*.

Czytając utwór dorosły prezentuje ilustracje z książki s.54-55.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=57> (wersja online)

– *Niestety, znów mamy marcową pogodę – westchnęła pani, zapraszając swoją grupę do zajęcia miejsca na „zaczarowanym dywanie”. – Może wiecie, dlaczego akurat ten miesiąc płata nam takie figle?*

– *Bo jest złośliwy? – zaczął się zastanawiać Bartek.*

– A może ma za mało siły, żeby pokonać zimę? – stanęła w obronie marca Joasia.

– Albo po prostu... lubi, kiedy ciągle coś się zmienia – wzruszył ramionami Adaś.

– Wyobraźcie sobie, że całkiem przypadkowo znalazłam odpowiedź na to pytanie – szepnęła tajemniczo pani, otwierając grubą książkę z bajkami. – Posłuchajcie.

Zima już dawno powinna powędrować za siódmą rzekę i siódmą górę, a tu tymczasem sypnęło śniegiem, a mróz ścisnął tak, jakby to był grudzień, a nie marzec.

– To niesprawiedliwe! – zdenerwował się deszcz. – Teraz miała być moja kolej! Wiosno!!!
Gdzie ty się podziewasz?

– Nie uważasz, kochana, że najwyższa pora oczyścić nieco atmosferę? – zamruczał basem grzmot.

– Chętnie się przyłączę! – zawtórował mu wiatr.

– My też! – rozjaśniły się błyskawice. – Rozpętajmy wreszcie prawdziwą wiosenną burzę!

– Jestem gotów! – zawołał ochoczo grad.

– Poczekam, aż się wyszalejecie, i wtedy wyjdę na spacer – postanowiło słońeczko. – Uwielbiam przeglądać się w kałużach i kropelkach deszczu, które jeszcze huśtają się na listkach.

Lubię, kiedy ptaszki, ćwierkając wesoło, suszą piórka, a dzieci biegają co sił, łapiąc na noski pierwsze wiosenne piegi. Tylko... gdzie ta Wiosna?

– Witajcie, kochani! – rozległ się nagle wesoły, dźwięczny głosik. – Przepraszam za spóźnienie, ale utknęłam w zaspie. Zaraz wszystko naprawimy. Kto pierwszy chce mieć dyżur?

– Ja!!! – zawołali wszyscy naraz.

– To niemożliwe – zmarszczyła brwi Wiosna. – Zrobi się straszny bałagan. Pogoda zwariuje, a ludzie nie będą wiedzieli, jak się ubrać.

Deszcz, wiatr, grad i słońce poszeptały chwilę między sobą i zgodziły się, że każdy powinien poczekać cierpliwie na swoją kolej. Niestety, jeszcze tego samego dnia deszcz nie wytrzymał i wpadł w sam środek słonecznej pogody, po czym – zawstydzony – znikł równie szybko, jak się pojawił. Inni natychmiast zaczęli go naśladować i zanim Wiosna zrobiła z tym porządek, minął cały marzec.

– To dlatego marcowa pogoda ciągle się zmienia – zrozumiała wreszcie Ada.

– Ludzie wiedzą o tym i dlatego na wszelki wypadek ubierają się na cebulkę – uśmiechnęła

się pani – a wasze mamy dają wam do przedszkola pelerynki i parasole, nawet gdy rano jest ładnie.

– O, chyba wygrywa słońeczko! – zauważyła Ola, zerkając przez okno.

3. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

– O czym była bajka, którą przeczytała dzieciom nauczycielka?

– Co to znaczy: ubierać się na cebulkę? Dlaczego powinniśmy się tak ubierać w marcu?

4. Ćwiczenia intonacyjne.

Zapoznanie dzieci z przysłowiem *W marcu jak w garncu*. Rozmowa z dziećmi na temat jego znaczenia. Dzieci wypowiadają je z różną intonacją, np.: z radością, ze smutkiem.

5. Karta pracy, cz. 2, nr 20.

Dzieci:

– oglądają obrazek,

– odpowiadają na pytania: *Jaka jest pogoda? Jak są ubrani Olek i Ada?*,

– łączą fragmenty obrazka znajdujące się na dole karty z ich miejscami na dużym obrazku.

01.04 (środa) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Marcowa pogoda”

Temat: Marcowe niespodzianki.

Cele:

- utrwalanie przeliczania w zakresie 5,
- rozwijanie umiejętności układania rytmów,

1. Przygotowanie pięciu sylwet kropelek z papieru. Dzieci układają je obok siebie na stole i liczą, dotykając każdej sylwety palcem. Osoba dorosła zakrywa sylwety białą kartką i pyta: Ile masz kropelek deszczu?
2. Układanie rytmów. Potrzebne będą dwa zielone małe prostokąty, dwa niebieskie duże prostokąty oraz cztery żółte koła.

Dzieci układają rytmy zgodnie z poleceniami osoby dorosłej np. mały prostokąt, duży prostokąt, koło/ duży prostokąt, koło, mały prostokąt.

3. Prognoza pogody – utrwalanie znaczenia różnych symboli pogody. Potrzebne będą: kartoniki z symbolami pogody. Osoba dorosła umieszcza w pojemniku kartoniki z symbolami pogody. Dziecko losuje z pojemnika kartonik z symbolem pogody. Patrząc na niego czyta prognozę pogody i mówi np.: Dzisiaj będzie wiał wiatr, będzie świeciło słońce, a potem będzie padał deszcz.
4. Karta pracy, cz. 2, str. 19

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : Marcowa pogoda

Temat: Marcowi przyjaciele

Cele:

- dostrzeganie zmian zachodzących w przyrodzie wraz z nadejściem wiosny,
 - rozwijanie sprawności manualnej,
1. Ćwiczenia oddechowe – Delikatny wiatr i mocny wiatr. Dmuchanie na kuleczki uformowane z papieru.
Lekki wiatr – delikatne wydmuchiwanie powietrza na kulki.
Silny wiatr – silne wydmuchiwanie powietrza.
 2. Karta pracy, cz. 3, s. 47. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Ocenianie narysowanych szlaczków – zaznaczanie odpowiedniego obrazka.
 3. Rozmowa na temat zjawisk atmosferycznych występujących w marcu – oglądanie książeczek.
 4. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „W marcu jak w garncu”.
Ilustracje do opowiadania znajdują się w książce przedszkolnej dostępnej w wersji online str. 52–53 podaje link do książki <https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html#p=55>

„W marcu jak w garncu” mawiamy, kiedy chcemy powiedzieć, że trudno przewidzieć marcową pogodę. Jest bardzo zmienna. To pada śnieg, to deszcz, to słońce grzeje radośnie, to znowu kulki gradu lecą z nieba na zadarte głowy przechodniów. Kto tę pogodę tak wymieszał?

– zapytacie.

W bajce znajdziecie odpowiedź.

Dawno, dawno temu żył sobie król, który miał cztery córki: Wiosnę, Lato, Jesień, Zimę. Każda posiadała dar sprowadzania innej pogody. Wiosna rozgrzewała ziemię ciepłym wiatrem, Lato promieniało słońcem, Jesień moczyła deszczem, a Zima sypała śniegiem garściami. Siostry mieszkały wraz z ojcem, królem, w Pałacu Czterech Pór Roku. Zajmowały odległe skrzydła budynku i unikały się wzajemnie, ponieważ nie przepadały za sobą. Ogromnie się różniły. Na domiar złego wszystkie miały to samo marzenie: każda pragnęła objąć tron po ojcu, królu, i władać pogodą na Ziemi. Niestety, tron był tylko jeden.

Gdy król się zestarzał i śmierć zabrała go do krainy umarłych, między siostrami rozgorzał

spór. To jedna, to druga zasiadała na tronie, ale żadna długo na nim nie pozostała. Wraz ze zmianą władczyni zmieniała się również pogoda. Wiało, grzmiało, zamarzało i rozmarzało – wszystko prawie równocześnie.

To było nie do zniesienia. Cierpiały rośliny i cierpiały zwierzęta. Najstarszy z niedźwiedzi udał się do leśnego zamczyska braci miesiący i poprosił ich o pomoc.

– Między królewnami trwa walka o tron. Zniszczą całą planetę, jeśli ich nie powstrzymacie – rzekł z troską.

Miesiące obiecały porozmawiać z kłótliwymi pannami i przerwać niszczący spór. Po wielu dniach trudnych rozmów udało się doprowadzić do podpisania rozejmu. Siostry zgodziły się na równy podział władzy. Będą zasiadać na tronie w kolejności: Wiosna, Lato, Jesień, Zima, a gdy minie rok, znowu Wiosna obejmie władzę nad pogodą, by po trzech miesiącach oddać ją Latu. Wydawało się, że siostry są zadowolone z rozejmu. Każda dostała swój czas królowania. Wiosna objęła panowanie jako pierwsza i w czerwcu ustąpiła miejsca Latu, to zaś we wrześniu oddało władzę Jesieni. W grudniu zapanowała Zima, która w marcu powinna oddać tron Wiosnie. Niestety, nie oddała. Wiosna zapukała do sali tronowej troszkę za wcześnie, co bardzo Zimę rozgniewało. Wypuściła z uwięzi najmroźniejsze wiatry, aby przepędziły siostrę spod drzwi. Przemarznięta Wiosna zadrżała z oburzenia i oblała Zimę deszczem. Kłótnia sióstr nie miała końca.

– Trzeba je pogodzić – zdecydowały miesiące i wyznaczyły brata Marca na negocjatora. Nie był to najlepszy wybór, ponieważ Marzec należał do wyjątkowo niezdecydowanych miesiący. Kiedy stanął między siostrami i zaproponował rozejm, Zima popatrzyła na niego z ukosa.

– Dobrze. Pod warunkiem że w marcu królować będzie ta z nas, którą bardziej lubisz – powiedziała przebiegle, gdyż uważała, że jest najpiękniejsza, więc nie można jej nie lubić. Marzec się speszył. – Ja? Chyba... nie wiem... obie lubię? – bąknął zbity z tropu.

– Namyśl się, byle szybko! – rzekła niecierpliwiona Zima, której zrobiło się trochę za gorąco w towarzystwie Wiosny.

Strapiony Marzec westchnął. – Tak, tak, już myślę. Hm... ha... hm...

– No?... – Zima przeszła go chłodnym wzrokiem.

– I co? – ponagliła go także Wiosna.

– Ha... hm...

– Dopóki nie zdecydujesz, w marcu będzie jak w tym garncu! – Zima wskazała gar wiszący nad ogniskiem na pałacowym dziedzińcu. Coś w nim bulgotało, mruczało, syczało i kipiało. Marzec rozłożył ręce. – Nie umiem tak szybko zdecydować. Dajcie mi więcej czasu – poprosił i pogrążył się w zadumie.

Czas mija, Marzec posiwiał, wyłysiał i zapuścił dłuugie wąsy, jednak wciąż nie dokonał wyboru.

5. Rozmowa na temat opowiadania

- Jakie imiona miały córki króla?
- Jaki dar miała Wiosna, jaki Lato, Jesień, Zima?
- Co robiły siostry po śmierci ojca?
- Czy Zima i Wiosna przestrzegały rozejmu?
- Kto miał je pogodzić? Czy Marcowi się to udało?

6. Zabawa ruchowa „Chodzimy między kałużami.” Potrzebne będą książki osoba dorosła rozkłada na dywanie kolorowe krążki – kałuże. Dziecko maszeruje na palcach między kałużami, z wysokim unoszeniem kolan.

01.04.2020r. (środa) dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosenne przebudzenia”.

Temat: Kwitną drzewa i krzewy

Cele:

- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Oglądanie gałązek wybranych drzew i krzewów. Urządzanie kącika wiosennego.

Gałązki wierzby, leszczyny, kasztanowca i forsycji z widocznymi baziami, kotkami, pączkami i kwiatami, lupy i szkła powiększające, wazon z wodą.

Pokazujemy dzieciom gałązki wierzby, leszczyny, kasztanowca, forsycji. Dzieci oglądają je (jeśli mamy to przez lupy oraz szkła powiększające, Będzie to fajne urozmaicenie).

Dotykają pączków, listków i kwiatów. Porównują ich wygląd i wielkość.

Próbujemy liczyć, wskazując palcem, bazie, kotki, pączki i kwiaty na poszczególnych gałązkach. Ustawia wazon z gałązkami w widocznym miejscu do obserwowania rozwoju pączków i wzrostu liści.

2. *Wiosną w parku* – rozmowa na podstawie obrazka, połączona z ćwiczeniem matematycznym.

• Ćwiczenie relaksacyjne – *Na ławeczce w parku.* (siedzimy, plecy proste, wdech nosem- wydech ustami)

Po czym można poznać, że nadeszła wiosna?

• Karta pracy, cz. 2, nr 22 i 23.

– oglądamy obrazek,

– mówimy, po czym poznajemy, że nadchodzi wiosna.

Ćwiczenia oddechowe- *Wąchanie kwiatków* – dzieci nabierają powietrze nosem, a wypuszczają ustami, naśladując wąchanie kwiatków.

Karty pracy, cz. 2, nr 22 i 23.- ćwiczenie na dole

Dzieci:

– na każdej kolejnej gałązce rysują o jeden pąk więcej niż na poprzedniej,

– na każdej kolejnej gałązce rysują o jeden pąk mniej niż na poprzedniej.

3. Zabawy na świeżym powietrzu

• Zabawa bieżna – *Dobiegnij do drzewa i wróć.*

Wyznaczamy trasę, linie – startu i mety. Dziecko ustawia się *na starcie*. Na sygnał dziecko biegnie do wyznaczonego drzewa, obiega je i wraca jak najszybciej na swoje miejsce .

4. Ćwiczenie techniczne – *Krzaczki forsycji.*

Plastelina, nakrętki na butelki, paski żółtej krepiny, pojemnik, rozcieńczony klej, mokre chusteczki, dla każdego dziecka nożyczki, mała gałązka i pędzel.

Dzieci najpierw ugniatają plastelinę i wciskają ją do plastikowych nakrętek np. na butelki.

Następnie składają kilka razy pasek żółtej bibuły i tną go do pojemnika

na bardzo wąskie i małe paseczki. Malują gałązki rzadkim klejem, a następnie oblepią je

kawałkami bibuły. Wtykają gałązki w nakrętki z plasteliną. Gotowymi gałązkami forsycji dekorują kącik wiosenny.

Propozycja wspólnej zabawy:

Taniec z Wiosną na melodię popularną *Mam chusteczkę haftowaną*, według Bożeny Formy.

*Dzieci śmieją się wesoło,
grzeje mocno słońce,
obudziły się zwierzęta,
bawią się na łące.*

*Ref.: Z kim zatańczy, z kim zatańczy,
zaraz się dowiemy,
teraz pięknie się kłaniamy
i głośno klaszczemy.*

II. *Dzieci w kole podskakują,
tańczą i śpiewają,
rozglądają się ciekawie,
wiosenkę witają.*

Ref.: Z kim zatańczy...

Lub taniec przy wczorajszej piosence.

01.04 (środa) dla 5-latków GRUPA „ZUCHY”

Blok „Marcowa pogoda”.

Temat: Kula i koło.

Cele:

- poznawanie cech kuli;
- wskazywanie różnic między kulą i kołem;
- rozwijanie sprawności manualnej;

1. Słuchanie wiersza Marii Terlikowskiej „Kolorowe koła”.

„*Kolorowe koła*”

Spójrzcie uważnie dookoła,

wszędzie są kule i koła.

Kół co niemiara, kul co niemiara.

Jest koło! Tarcza zegara.

Wesoło koła turkocą

pod starodawną karocą.

Na drogach świecą się jasno,

Ojej, przepraszam, omyłka.

To już nie bańka – to piłka.

Tu mamy kulę armatnią,

niemodną wprowadzie ostatnio.

Sypią się kule, kuleczki,

wiśnie, a może porzeczeki.

Nitka, na nitce kulki.

błyszczą i gasną, błyszczą i gasną.

A tutaj koło przy kole:

wagon, semafor – to kolej.

A kiedy kół jest tak dużo,

po prostu pachnie podróżą.

W balonie było przyjemnie,

Kulę każdy nadmucha –

od babci do malucha.

Zrobimy z mydła pianę

i będą bańki mydlane.

Czyje korale? – Urszulki.

Balon

to kula z gondolą.

Lećmy!

Państwo pozwolą.

lecz pora wracać na Ziemię.

Noc właśnie Ziemię otula.

A Ziemia – to co?

Też kula. (...)

Wyjaśnianie znaczenia słów: gondola, semafor, staroświecka.

3. Odpowiedzi na pytania:

-Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu?

-Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu?

Pogadanka na temat różnicy pomiędzy kołem a kulą, najlepiej na przykładzie koła z papieru i piłki. (Dzieci biorą między dłonie kartonowe koło. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem biorą piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (przestrzeni), nie jest płaska jak koło. Potem dzieci rzucają kartonowe koła na podłogę. One upadają i leżą. Następnie rzucają piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla).

4. Karta pracy cz. 3, str. 50.

5. Karta pracy cz. 3, str. 45.

6. Karta pracy cz. 3, str. 47.

01.04 (środa) dla 6-latków GRUPA „0”

Blok „Marcowa pogoda”.

Temat: „Kalendarz pogody”.

Cele:

dostrzeganie zmian w przyrodzie; zapoznanie ze zjawiskami parowania, skraplania
obserwowanie pogody i zaznaczenia jej elementów każdego dnia; utrwalenie nazw dni tygodnia

1. Układanie zdań o marcowej pogodzie.

Nauczyciel podaje słowo deszcz, a dzieci układają zdanie.

Np. *W marcu często pada deszcz.*

Lena otworzyła parasol, bo padał deszcz.

Potem wymienia inne słowa, a dzieci układają z nimi zdania.

2. Rytmizowanie znanych przysłów o marcu.

- *W marcu jak w garncu.*

- *Kto w marcu zasieje, ten się na wiosnę śmieje.*

- *A po lutym marzec spieszy, koniec zimy wszystkich cieszy.*

3. Zabawa badawcza- Jaka jest pogoda?

Rozmowa na temat aktualnej pogody.

- *Czy dzisiaj jest ciepło?*

- *Czy niebo jest zachmurzone?*

- *Czy pada deszcz?*

- *Czy wiatr jest silny, czy słaby?*

4. Badanie zjawisk: parowanie, skraplanie.

Ćwiczenie 1.

Nauczyciel wcześniej położył na parapecie okna, w nasłonecznionym miejscu, talerz z wodą. Dzieci obserwują, co pozostało na talerzu.

- *Co się stało z wodą?*

- *Czy woda to ciecz, czy ciało stałe?*

- *W co zamienia się woda?*

Wniosek: Woda wyparowała pod wpływem ciepła.

Ćwiczenie 2.

Rozmowa na temat chmur.

- *Dlaczego chmury mają różne kształty?*

Wniosek.: Chmury powstają, gdy para wodna styka się z zimnym powietrzem.

Ćwiczenie 3:

- *Jak wyglądają chmury, gdy pada deszcz?*

- *Jaki może być deszcz?*

- *Jakie znacie rodzaje deszczu?*

Wniosek: Kropelki wody zawarte w chmurach, schłodzone, skraplają się i spadają na ziemię w postaci deszczu. W czasie zimy niska temperatura sprawia, że zamiast deszczu pada śnieg.

5. Rozmowa na temat temperatury powietrza.

- *Kiedy najczęściej jest ciepło na dworze?*

- *Za pomocą czego możemy określić, czy jest ciepło, czy jest zimno?*

- *Do czego służy termometr?*

Oglądanie termometru zaokiennego. Mierzenie temperatury powietrza. Próby wyjaśnienia dzieciom sposobu odczytywania temperatury. Wypowiedzi dzieci na temat: Po co obserwujemy, badamy pogodę? Czy zjawiska pogodowe są zawsze dobre dla ludzi?

Wyjaśnienie znaczenia słowa meteorologia.

6. Zapoznanie z kalendarzem pogody.

Rozmowa na temat kalendarza pogody.

- *Co powinno się znaleźć w takim kalendarzu? (nazwy miesięcy, nazwy dni tygodnia, obrazki elementów pogody, które można zaobserwować).*

7. Karta pracy, cz. 3, s.48-49.

8. Karta pracy, cz.3, s. 46.

Rysowanie garnków po śladach. Kolorowanie ich według kodu. Dzielenie nazw przedmiotów na sylaby lub na głoski.

9. Zabawa na świeżym powietrzu- szukanie oznak zbliżającej się wiosny.

Pozdrawiam i życzę uśmiechu i słonka

Agnieszka Bazydło